

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.500

Letna naročnina L. 3.000

Letna inozemstvo L. 4.000

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXII. - Štev. 16 (1096)

Gorica - četrtek, 16. aprila 1970 - Trst

Posamezna številka L. 70

Kakšna je verska svoboda v Sloveniji Dramatična pot na Luno

Drugi vatikanski koncil je v Izjavi o verski svobodi postavil tudi naslednje ugotovitve: »K verski svobodi spada še to, da verskim skupnostim ni zabranjeno svobodno opozarjati na posebno učinkovitost svojega nauka za urejanje družbe in za oživljanje celotne človeške dejavnosti. Končno pa iz človekove družbene narave in iz samega značaja vernosti izhaja pravica, da se morejo ljudje po nagibih svojega verskega čuta svobodno shajati in ustanavljati vzgojna, kulturna, dobrodelna in socialna združenja« (Dignitatis humanae št. 4).

ALI SME ŽUPNIK REZIRATI IGRO?

To, kar je koncil izjavil za vsa verstva, velja pač tudi za katoličane, tudi ti imajo pravico ustanavljati vzgojna, kulturna, dobrodelna in socialna združenja. To pravico jim priznavajo povsod tam, kjer uživajo resnično svobodo. Tako imamo napr. pri nas v Italiji Slovenci svoje katoliške vzgojne zavode, kulturna društva in pevske zbornice, dobrodelne in socialne organizacije, v katerih se nemoteno zbiramo in s tem utrjujemo poleg verske tudi narodno zavest. Kaj pa v Sloveniji, kjer tudi trdijo, da verske skupnosti uživajo svobodo? Kakšna je ta svoboda nam priča odgovor, ki ga je dal Lev Modic, rektor ljubljanske univerze, v Delu dne 27. marca. Tam nekdo vprašuje, ali je prav, da režira igro župnik, ko tega nočejo delati učitelji, mladina pa bi rada igrala. Na to vprašanje odgovarja omenjeni partijski voditelj med drugim takole: »Področje delovanja cerkvene organizacije je pri nas določeno z zakonom, ne zajema pa kulturne, športne in podobne dejavnosti. Ne sme jih torej opravljati. Posameznik pa mora za vsak primer takega delovanja dobiti dovoljenje po presoji njegove sposobnosti in moralno-političnih kvalifikacij.« Iz tega sledi: 1. Z zakonom je v Jugoslaviji kršena tista verska svoboda, ki jo koncil priznava vsem verskim skupnostim, saj v Jugoslaviji cerkvene organizacije ne morejo pomagati na polje kulture, športa in podobnih dejavnosti. 2. Izjemo lahko tvorijo tisti zastopniki cerkvene organizacije, ki imajo potrebne moralno-politične kvalifikacije, to se pravi, ki uživajo zaupanje partije.

IDEALIZEM DUHOVNIKOV JIH BOLI

Potem nadaljuje isti avtor: »Necerkvena dejavnost duhovščine na Slovenskem se množi in posega na vsa področja: kulturno, športno, socialno itd. ... V njej ne vidimo religiozne, marveč politično voljo.« Torej slovenska Cerkev, ki sledi nauku koncila o verski svobodi, uganja politiko. Tako vsaj menijo slovenski partijci. Zato zaključuje Lev Modic svoje mnenje: »Pri oceni te izvencerkvene dejavnosti nasploh ne moremo mimo nekaterih dejstev, kot so: oficialna Cerkev na Slovenskem še ni obsodila belogardističnega izdajstva in duhovnikov, ki so ga zagrešili, marveč vzdržuje zvezo z njimi in jim daje celo visoke položaje (npr. Kunstelj). V laičnih apostolatih se marsikje združujejo ljudje, pri katerih zapažamo manj verske in več politične zavzetosti. Za verski tisk na Slovenskem bi težko rekli, da je resnično verski, vse bolj poskuša izražati svoja posebna stališča mimo in proti humanističnim težnjam naše družbe v domači in mednarodni politiki.«

NEKAJ VPRAŠANJ

Slovenska Cerkev naj torej obsodi »belogardizem«. Toda ali bi ne bilo to vmešavanje v politiko? In kje naj bi začeli? Mar pri Jožetu Javoršku in raznih partijskih komisarijih, ki so jih obsodili v Sloveniji v dobi stalinizma? Ali pri Kocbeku in tovariših, ki so padli v partijsko nemilost? Ali pri nadškofu Vovku, ki so ga komunisti v Novem mestu hoteli zažgati? Mar pri nadškofu Pogačniku in njegovem pomožnem škofu Leniču, ki sta oba predsedala več let na prisilnem delu? Ali pri tistih desetih tisočih neboroženihih domo-

brancev, ki so jih v juniju 1945 pobili širom po Sloveniji?

Ali bi ne bilo za slovenske komuniste najbolje, da se v to dobo ne vračajo?

Slovenski verski tisk je »proti humanističnim težnjam naše družbe«. Morda takrat, ko obsoja kontracepcijo in splave, kar vse ogroža sam biološki obstoj slovenskega naroda? Saj danes pišejo o tem bolj strogo kot Družina komunisti sami. Ali mar zato, ker svari mladino pred razvratnostjo, samomori, literarno plažo? Saj so o tem razpravljali v samem slovenskem parlamentu, da ne omenjamo slovenske televizije in raznih člankov v revijah.

Človek ima vtis, da slični očitki zoper slovensko Cerkev skrivajo le nemoč slovenskih komunistov spričo težkih mladinskih in moralnih problemov, ki so se zgrnili na sedanjo slovensko družbo in ki jim komunisti niso več kos. Na deželi zamira nekoč tako cvetoče kulturno življenje, mladina postaja zmeraj bolj nihilistična, družinsko življenje se drobi in krha. Moralna podoba Slovenije je iz leta v leto bolj temna. Vse se peha le za življenjski standard in za oblast. Tisti idealisti, ki bi radi kot kaplan Čedermac kaj naredili za slovensko mladino in za slovensko kulturo na deželi, ne smejo, ker nimajo »moralno-političnih kvalifikacij«.

Ali bo zato kaplan Čedermac moral še enkrat na kvesturo, toda ne v Videm, ampak v Ljubljano?

Kaplan Miklavž Božič

Nova vlada se je predstavila

Ta teden se bo, kot vse kaže, zaključila v rimskem parlamentu razprava o programu nove vlade. Sele tedaj, ko bo nova vlada prejela zaupnico tudi v spodnji zbornici, se bo mogla učinkovito lotiti svojega dela.

Razprava se je 7. aprila začela najprej v senatu. Naravno je bilo, da so predsednika vlade Rumorja kritizirali vsi, ki so v opoziciji: komunisti, socialproletarci, liberalci, monarhisti in neofašisti. V petek 10. t. m. je senat glasoval o zaupnici. Za vlado je oddalo glas 167 senatorjev, 117 jih je bilo proti. Dva južnotirolska senatorja sta bila odsotna.

Rumor je podčrtal, da je vlada trdno odločena uveljaviti deželno ureditev države. V ta namen bo pravočasno sprejel zakon o finansiranju dežel. Da bi delo deželnih zborov čimprej steklo, bodo volitve vanje že 7. junija letos. Vzporedno z njimi se bodo vršile tudi volitve v pokrajinske in občinske odbore.

Te volitve bodo zanimive tudi za našo narodno skupnost na Tržaškem in Goriškem, saj bo treba izvoliti oblasti v obeh pokrajinah ter občinske odbore v mestu Gorici in na podeželju. Na Goriškem pridejo v poštev slovenske občine Steverjan, Sovodnje in Doberdob, na Tržaškem pa Devin-Nabrežina, Zgonik, Repentabor in Dolina.

Rumor je tudi govoril o potrebi reforme osrednje državne uprave, kot je npr. revizija sedanjega kazenskega zakonika, reforma sodništva, šolstva, univerz in družinskih zakonov. Obljubil je, da bo vlada predlagala amnestijo, ki naj bi vključila tudi prekrške, do katerih je prišlo med sindikalnimi nastopi lansko jesen. Rumor upravičeno pričakuje, da bo ta amnestija pripomogla k družbenemu pomirjenju in ustvarila ozračje razumevanja ter zaupanja med državljanji.

Zelo obširno je Rumor razpravljal o gospodarski politiki, pri čemer naj bi se zavarovali zadnji dosežki delavcev in zagotovila stabilnost lire, pa se istočasno proizvodnemu sistemu dal nov razmah.

Glede odnosov do komunistov je bil ministrski predsednik odločen. Dejal je, da ni mogoče misliti na paktiranje s komunistično partijo, ker obstajajo med njo in vlado različna stališča glede osnovnih vrednot demokratičnega življenja in mednarodne povezave.

Preteklo soboto, 11. aprila ob 20.13 so Amerikanci izstrelili s Cape Kennedyja na polotoku Florida svojo tretjo vesoljsko raketo, ki naj bi ponesla pogumne kozmonavte na Luno. So to James Lovell, star 42 let, poveljnik odprave, ki je že bil v vesolju, Fred Haise, star 36 let in John Swigert, star 38 let.

Swigert je bil na nenavaden način vključen v vesoljsko posadko. Na njegovem mestu bi moral biti Tom Mattingly, pa je bil v zadnjih dneh pred poletom izločen, ker je obstajala nevarnost, da se je okužil z rdečko. Ostala je le izbira: ali prestaviti izstrelitev na 8. maj, kar bi pomenilo 375 milijonov dolarjev novih stroškov ali pa se zateči k Mattinglyjevemu namestniku Swigertu. Poveljnik vesoljske ladje Lovell ni bil za zamenjavo nič kaj navdušen, a ko so v naglici Swigerta še enkrat preizkusili, so se odločili za odhod.

Toda težav s tem še ni bilo konec. Vreme se je začelo slabšati in že je kazalo, da bo ob uri izstrelitve nevihta, kot pri prejšnji raketi »Apollo 12«. Tedaj je strela udarila v vesoljsko ladjo, brez posledic sicer, a to pot organizatorji

niso hoteli posadke izpostaviti podobnemu naključju. Vendar se je vse srečno izteklo. Vremenske prilike so bile zadovoljive in tako je šlo vse po načrtu.

Ves polet je bil programiran za deset dni. Če bi bilo šlo vse po sreči, je bil določen pristanek na Luni za ta četrtek, naslednji dan še en sprehod po njeni površini, povratek pa bi se zaključil v torku na Indijskem oceanu ob 21.16.

Zadnji vesoljski program je imel tri novosti: matična ladja se bi tokrat približala Luni na razdaljo 15.000 km, kar bi bilo zelo nevaren manever, kajti celotna kompozicija bi strmoglavila na Lunino površje, če bi raketni motor deloval le za eno sekundo predolgo; druga novost je bila odstranitev tretje stopnje nosilne rakete, ki bi povzročila doslej najmočnejši umetni potres na našem naravnem satelitu z močjo eksplozije enajstih ton tritola; tretja novost je bil pristanek Lovella in Haiseja z vesoljskim pajkom, »Vodnar« imenovanim, na gorskem pobočju pogorja Fra Mauro. Ta redovnik je živel 34 let pred odkritjem Amerike (1492) precej časa v samostanu na otoku sv. Mihaela v Benetkah ter se bavil z označevanjem zemljepisnih kart, vnašajoč vanje novo odkrita morja in novo poznane zemlje.

PA JE VSE PRIŠLO DRUGAČE

Ves program tega tretjega poleta človeka na Luno pa se je sprevrgel na glavo, ko je v torku, 14. t. m. ob treh zjutraj nenadoma prišlo v vesoljski ladji »Apollo 13« do okvare v dveh od treh električnih generatorjev, ki oskrbujejo vozilo s tokom. Da bi bila nesreča še večja, je počila ena izmed komor. Hipoma se je znašla posadka brez elektrike in v kabini je začelo primanjkovati kisika. K sreči se je kasneje zračni sistem nekoliko ustabil.

Dva od astronautov, Lovell in Haise, sta se nato zatekla v mesečevo kabino, tj. ladjico LEM, s katero bi morala pristati na Luni. To lunino vozilo ima svojo samostojno aparaturo tako glede elektrike kot glede kisika, a njegove zaloge zadoščajo le za 48 ur.

Vodstvo vesoljskih poletov v Houstonu je seveda takoj dalo vesoljcem potrebne napotke. Ker je pristanek na Luni postal nemogoč, je bilo treba misliti na čimprejšnji povratek. Vesoljska ladja pa ne more kar tako ubrati nove smeri kot ladja na morju. Morala se je približati Luni na razdaljo sto kilometrov, jo obkrožiti in se nato usmeriti proti Zemlji. Ta manever, ki je bil odločilnega pomena za rešitev vesoljcev, je bil uspešno izveden v zgodnjih jutranjih urah v sredo, 15. aprila.

Ko je vesoljska ladja začela krožiti okoli Lune, se je od nje odtrgal tretji del nosilne rakete ter treščil na lunina tla. Zaradi tega je tam nastal močan potres, ki so ga aparati takoj zaznamovali. To je bila edina točka programa, ki je bila s polnim uspehom izvedena.

Sedaj se torej »Apollo 13« vrača na Zemljo. Ves svet trepetja za življenje pogumnih vesoljcev in napeto posluša vesti, ki jih oddajajo radijske postaje in televizija. V vesoljski kabini primanjkuje vode in elektrike; ogljikovega dvokisa je vedno več. Če bi prevladal, bi kozmonavti umrli zaradi zadušitve.

Ko se bo »Apollo 13« približal zemeljski atmosferi, bo odstranjeno še lunarno vozilo LEM. Ker ni zaščiteno proti trenju zračnih plasti, bo zgorelo v vesolju.

Ameriški kongres je pozval vse prebivalce ZDA, naj molijo za rešitev vesoljcev. V torku ob devetih zvečer so povsod prekinili z delom ter se posvetili molitvi. V katoliški katedrali sv. Patricka v New Yorku se vrstijo maše druga za drugo v isti namen. Posebna sv. maša bo brana ta petek eno uro pred programiranim pristanom, ki je predviden za šesto uro popoldne na valovih Tihega oceana. Pristanek bo težaven, ker bo divjala na tistem področju po napovedih vremenoslovcev močna nevihta.

Zal bo naš list izšel, preden bo znan zaključek tega dramatičnega poleta na Luno. Seveda bomo upali skupaj z vsem človeštvom do konca, da se bo vse srečno izteklo in da bo izostala kakšna nepopravljiva tragedija. Ta petek bomo že vsi vedeli za odgovor na to neznanko.

Razpelo v košu

Tole se je te dni pripetilo na tržaški univerzi, na matematičnem inštitutu: skupina akademikov je vdrla v inštitut in ga zasedla (to je danes prišlo že v meso in kri določenim krogom študentov in zglede, da jih ta akcija nemalo zabava, tudi takrat morda, ko je zasedba upravičena zaradi ravnanja akademskih oblasti. S tem pa, da se študentje spravijo za vsak nič na zasedbo, žal ošibijo svoje tehtne in upravičene akcije. Tega bi se morali vendarle zavedati!). Pri teh zasedbah ne poteka vedno vse v redu: večkrat pride do protrepov med prenapetimi, nemalokdaj hočejo komunistično usmerjeni mladinci izigrati hotenja in akcije akademikov v svoje politične cilje, da ne govorimo seveda o maotistih in drugih.

Toda na tržaški univerzi se je zgodilo nekaj resnično podlega in vandalskega: skupina akademikov je ob zasedbi napravila določeno čistko v inštitutu: znesla se je nad Križanin in ga vrgla med smeti! Pomazala je še nekaj drugih predmetov in dokumentov. Pravilno, da so akademске oblasti strogo reagirale na ta dejanja in nepridiprave prijavile sodišču.

Toda pri vsem tem nam silijo razna vprašanja na dan: kam hoče del današnje mladine, tudi akademске? Misli mar reševati socialne probleme z raznimi nevedno upravičenimi zasedbami in izgredi? Kaj ni to večkrat le navadna buržujska domišljavost mladeničev finih družin, ki jim ne manjka prav ničesar v udobnem življenju, od tega, da se na lekcije pripeljejo z avtomobili (tudi večjih od navadnega 500) do tega, da zanje sploh ne obstaja problem finance? Kaj ni morda v tem njihovem materialnem udobju, v določenih prenasajenosti (ne spomnimo se ne vojne ne lakote, in namesto da bi bili za to hvaležni, čutijo v sebi praznino in naveličnost) iskati vzroka njihovega početju?

Naj bo kakorkoli že, eno je gotovo: mladina vse bolj politizira in postaja orodje v rokah določenih strank. S tem pa se oddaljuje od svojih pristojnosti in dolžnosti! Če hoče mladina resnično izobraziti družbe in pravično socialno reformo, naj se zaveda, da slednja ne obstoji ne v raznih nasilnih dejanjih in še manj v metanju razpela v koš! Obstoji predvsem v njihovem znanju in temeljiti pripravi na življenje! In še nekaj: takšna vandalska dejanja so gotovo sad nekaterih prenapetitev, ekstremizem ter veri sovražnih ljudi. Toda če ostali akademiki nočejo, da pade senca na celotno študentovsko gibanje, morajo taka dejanja javno in odločno obsoditi.

Življenjski pomen duhovništva **Novi krstni obred**

S TRŽAŠKEGA

Center za raziskovanje javnega mnenja v Ljubljani je l. 1968 izdal poročilo o tem, kako v Sloveniji ljudje vrednotijo razne poklice. Po odgovorih je omenjeni center sestavil lestvico najbolj cenjenih poklicev. Na prvem mestu je bil zdravnik, na drugem univerzitetni profesor, na tretjem mestu direktor, takoj za njimi pa duhovnik.

Ta visoka uvrstitev duhovništva presega, ker niso glasovali v prvi vrsti praktični verniki, ampak predvsem brezverni in versko brezbrizni. Kaj ti ljudje vidijo in slutijo v duhovniku, da so ga postavili pred inženirja, učitelja, poklicnega politika, oficirja?

Odgovor nam nudi poznanje človeške narave. Vsak človek ima razne potrebe. Ko so mu jih pomagali izpolniti zdravnik, profesor, inženir in vzgojitelj, ugotovi v sebi težnjo po neskončnosti in večnosti. Z drugo besedo: pojavi se težnja po Bogu. In tedaj začuti potrebo po rokah, ki ga bodo podprle na poti v ta skrivnostni svet. Potrebuje vodnika, ki se bolj kot on spozna po teh neznanjih pokrajinah. Potrebuje srca, ki je že utripalo ob tajnih globinah onostranstva. Potrebuje poklicnega duhovnika.

KAJ JE DUHOVNIK?

Brez dvoma skrivnost. Iz mesa in krvi je kot vsak človek, nevednež med nevednimi, slabič med slabotnimi. Pa vendar: zaupano mu je bilo od Kristusa poslanstvo, da oznanja evangelij, deli milost in vodi duše.

V tej dvojnosti je duhovnikova skrivnost in problematika. Kot človek je vreden toliko, kolikor je vredna njegova osebnost, kot duhovnik pa je dvignjen tako visoko kot nihče drugi. Le on lahko zajema iz božjih stencev milosti. Z obema nogama stoji v blatu sveta, z roko pa se dotika najsvetejših opravil. Od kod vse to? Kdor bi rad našel odgovor, naj se spoprime z vsemogočnim Bogom! On je izbral ta način reševanja in posvečevanja človeka.

Kristus je prišel na svet, da nam postane v vseh stvareh enak razen v grehu. Toda svoje delo je preložil pred svojim odhodom k Očetu na ramena mož, ki so tudi v grehu ljudem enaki. Zato morajo najprej zase dvignati roke in prositi odpuščanja. Svet se veseli njih grešnosti in s porogom ter zadovoljstvom kaže na njih padce. Prezre pa pri tem božjo resnico, da ti slabotnejši prinašajo odrešenje. Prav zaradi svoje slabosti razumejo človekovo revščino. V moči zakramentalnega posvečenja nosijo težo svojega duhovnega poslanstva skozi notranje in zunanje stiske, skozi vsa nerazumevanja in obrekovanja, skozi časti in sramotenja v zavesti, da se bo tudi njim skrivnostnost njihovega poslanstva razodela šele na sodni dan.

Iz negotovosti v negotovosti, iz dvoma v dvom, skozi tisoč razočaranj, tisoč oskrbnjenih misli in hrepenenj valovi človeška usoda. In kdo naj bi ozdravil to tolikokrat utrjeno človeško naravo kakor tisti, ki oznanja besede večnega življenja z močjo, podarjeno od zgoraj, z močjo, ki je neuničljiva in nikdar varljiva.

Nekega dne človek vznikne v življenje, s svojim jokom vzradost okolico, s prvimi prebranimi stavki zareže pot svojim mislim in spoznanjem mladosti, zraste v ženo ali moža, stopi v življenje ter snuje in ustvarja do poslednjega dne, ko spet ob joku svojih bližnjih odide. In kdo naj bi tisti, ki bo posvetil to njegovo pot?

Dokler bo človeško življenje takšno, da bo povezano z rojstvom in smrtjo, dokler bo takšno, da mu bo srce hrepenelo po večnem in božjem, življenje pa ga vodilo proč od takšne poti, vse dotlej bo človek, ki bo hotel živeti neko resnično, življenje pa dati neko polnost, potreboval duhovnika — človeka, ki prepleta človeško z božjim, ki čas druži z večnostjo in večnost z brezčasnostjo.

Da je duhovnik drugi Kristus, ni torej prazna beseda, terja pa čelaga človeka. Biti in ostati mora svoboden kot Kristus, ki je lahko le popolnoma svoboden sprejel križ nase in se podal z njim na Kalvarijo. Zato je primerno, da ostane neporočen. Če hoče v polni meri uresničiti svoje poslanstvo in se mu prepustiti z vso zavzetostjo in celotno osebo, potem mora ostati oprt predvsem na Kristusa. V nje ga se mora poglobiti in osvojiti si mora vsebino evangelija. Ne sme se pred svetom zapreti ali se čutili od njega ogroženega, temveč svetu se mora približati, pa ne s tem, da se mu čim bolj priljubi, da začne živeti družinsko življenje, da se gre sindakalista, politika, delavca ali protestnika po ulicah, da se odreče svojemu bistvu in vsebini duhovništva, temveč da vzame svoj poklic čim bolj dosledno in

zavzeto. Današnji duhovnik lahko uspešno prihaja v svet, če je poln Kristusa, poln razumevanja in dobrote, poln resnice, oplemenitene z ljubeznijo.

SV. OCE ZAUPA V IDEALNOST MLADINE

V zvezi s tem je sv. oče Pavel VI. za letošnji svetovni molitveni dan za duhovniške in redovniške poklice — obhajal se bo to nedeljo, 19. aprila — v posebnem pismu med drugim izrekel sledeče misli: »Plemenitost današnje mladine ni nič manjša kot večraj, akoravno včasih nastopa v obliki protestov in oporenjanja. Imam veliko zaupanje v današnjo mladino, ki je tako odprta za velike ideale, ki je tako pristna in vedno razpoložena darovati se za bližnjega. Prepričan sem, da je še mnogo mladih duš, ki so pripravljene odzvati se velikodušno božjemu klicu.

Vendar se opaža po svetu veliko upadanje poklicev. Vzroki so različni. Predvsem so to veliki pretresi, ki danes preizkušajo Cerkev in so pravzaprav samo odmevi velikih pretresov in naglih sprememb v družbi. Noben kristjan ob tem ne sme ostati neprizadet. Če poklicev ni, moramo vzroke iskati v sebi.

Če milost poklica ne dospe do cilja, je to zato, ker manjkajo ugodni pogoji v mladih dušah, v družini, v domovih, v krščanskem občestvu. Do učinkovitega razgovora med Bogom in mladim človekom more priti le v ugodnem družinskem okolju, kjer je ozračje prepojeno z ljubeznijo in vero. Poleg tega se razvijajo duhovni poklici tam, kjer so krščanska občestva živa in dejavna, ko vsi njihovi člani pomagajo ustvarjati ozračje vere, molitve in odgovodi.

Prav nič ne smemo biti črnogledi, saj vemo, da je skrivnost poklica božja zadeva in nikakor ne smemo dvomiti, da Bog ne bo poskrbel za svojo Cerkev, kateri je obljubil varstvo in pomoč do konca sveta. Zato naj bo dan duhovniških poklicev predvsem dan zaupne molitve.

—jk

ALBERT MIKLAVEC

Prošnja za jutri

Prav za letošnjo veliko noč smo dobili Slovenci v založbi tržaške revije »Mladika« novo pesniško zbirko pod naslovom »Prošnja za jutri«. Gre za 42 pesmi, ki so dozorele v dobrem desetletju v duši duhovnika, župnika na Katinari nad Trstom Alberta Miklavca, kateri nam je bil do sedaj poznan iz »Mladike« le pod skromnim pesniškim vzdevkom Slavko.

Prednost Miklavčevih pesmi je preprost jezik in velika razumljivost, kar bo gotovo pripomoglo, da bo zbirka našla širok krog bralcev vseh starosti in slojev tudi med tistimi, ki drugače pesniških izdaj ne kupujejo. Zlasti pa bo gotovo Miklavčeva zbirka všeč vernim ljudem.

Miklavcev namreč v vsakem verzju nevsiljivo razkriva svojo duhovniško bit. Vse povsod je čutili, da mu je duhovništvo vsebina življenja, da iz njega živi in da po njem gradi most med seboj in naravo, med seboj in Bogom ter svojim bližnjim.

S tem je že dana tudi osnova za tri dele, v katere je zbirka razdeljena. Prvi je izražen z mottom: »Vrskajte Bogu vse dežele, opevajte slavo njegovega imena, dajajte mu krasno hvalo!« (Ps 65, 2). Miklavcev se v njem kot pravi samorastnik — rodil se je leta 1928 v Tomaju na Krasu, kjer je bil doma tudi pesnik kraških borov Srečko Kosovel — sreča s kraško gmajno in jo doživlja v krogu letnih časov. To doživljanje je osebno prizadeto, sočno, dostikrat melanholično, istočasno pa umirjeno, enostavno in razumsko.

Drugi del pod geslom »Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, vso dušo in vsem mišljenjem« (Mt 22, 37) razkriva pesnikovo soočenje z Bogom. Temu Bogu, brez katerega mu je duša »nemirna kot potepuški pes«, se Miklavcev bliža predvsem preko božjega stvarstva. Po njem izpričuje svojo vernost in izraža svoje doživetje nadnaravnega sveta.

Tretji del je posvečen bližnjemu. To pove že motto: »Ljubi svojega bližnjega kakor sam sebe« (Mt 22, 39). Tu pride njegovo duhovništvo najbolj do izraza. Rad bi pomagal sodobnemu človeku, ki je tako plitev, notranje razdvojen in vsega dobrega presit. Zato se spusti na pozornico življenja, išče ljudi, jim govori in ponuja bogastvo Kristusovo. Sam je sicer praznih rok, a kot božji poslanec je bogat in mu je zato hudo, da stoji med njimi dostikrat nezaznaven, prezrt in preslišan.

Z letošnjo veliko nočjo smo dobili v slovenskem prevodu nov krstni obred. Od dosedanjega se razlikuje posebej zato, ker daje prednost vlogi staršev pred vlogo botrov. Zakrament krsta more priti do polne uresničitve šele, če starši otroke do vere pripeljejo. Za to veliko nalogo morajo vedeti že ob otrokovem rojstvu. Zato bodo od sedaj naprej h krstu vedno povabljeni tudi otrokovi starši.

Novi obred podčrta tudi vrednost in pomembnost, ki jo krst ima za vso župnijo. Zato priporoča krst v nedeljo v pričo vernikov (po možnosti tudi med mašo), tako da bo res vidna povezava med krstom in mašo, eharistijo.

Starši bodo po novem javno prosili za otrokov krst, otroka pokrižali in izpovedali vero, med krstom otroka držali, sprejeli prižgano svečo in nazadnje poseben blagoslov. Vloga botrov se je tako pomaknila na manj pomembno mesto, a s starši pri krstu sodelujejo.

Novi obred krščevanja bo bolj ustrezal sodobnemu življenju in razmeram, ko postaja vera vedno manj na tradicijo in pododnevane navade vezano dejanje in vedno bolj zavestna, osebna odločitev.

L. S.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Umrla je Jožica Čotar

V nedeljo, 12. aprila so na rupenskem pokopališču položili k večnemu počitku Jožico Čotar iz ugledne Čotarjeve družine iz Rupe. Po dolgi in muke polni bolezni je preminila v gorški bolnišnici.

Pokojna Jožica je bila splošno znana ne samo v svojem rojstnem kraju v Rupi temveč tudi v Gorici, kjer je skupaj z bratom vodila trgovino obutve v Raštelu. Poznali smo jo kot prijazno, veselo dekle, vedno uslužno in pripravljeno vsem pomagati. Misli hitijo nazaj v dobo njene mlado-

sti med obema vojnama. Takrat je kulturno življenje v Rupi in Mirnu bilo na visku in te bujne kulturne pomladi se je z vso dušo udeleževala tudi Jožica. Navdušena je bila za vse lepo in dobro, za petje, igre in izlete v naše gore, o katerih je tako rada pripovedovala.

Njen pogreb je bil najlepši dokaz, kako zelo je bila priljubljena. Ne samo vaščani, od vseh strani so prihili ljudje, da se poslovijo od priljubljene Jožice. Pogrebno mašo je opravil rupenski dušni pastir prof. Butkovič ob asistenci še treh drugih duhovnikov. Rupenski pevski zbor je pod vodstvom dirigenta Zdravka Klanjščka pel Jožici v slovo, prav tako se je isti zbor poslovil od nje pred hišo žalosti in ob odprtem grobu na pokopališču.

Naj ji bo lahka domača gruda, ki jo je tako ljubila in naj ji ljubi Bog obilo poplača njeno zgledno življenje in veliko trpljenje. Preostalima sestrama, bratu in ostalim sorodnikom izrekamo iskreno sožalje.

Slovenci v Milanu

Letošnja velika noč je bila za Slovence v Milanu še posebno vesela. Msgr. Ignacij Kunstelj je bil spet med nami. K veliko-nočni sv. maši, opravljeni v slovenskem jeziku, se nas je zbralo isto število kot zadnjič, dasi so mnogi odšli na obiske k sorodnikom, kar pomeni, da so se nam pridružili še novi prijatelji. Bogoslužje v našem materinskem jeziku in tople besede msgr. Kunstelja so naše velikonočno razpoloženje močno poživile.

Na prvo nedeljo v maju, dne 3. majnika, se bomo spet zbrali k slovenski sv. maši na istem prostoru. Maša bo ob petih popoldne. Pred mašo bomo imeli slovenske šmarnice s petimi litanijami Matere božje in prelepimi šmarničnimi pesmimi. Šmarnična pobožnost bo tik pred sv. mašo in sicer že ob 16.30. Zato lepo prosimo naše milanske Slovence, da bi prišli v cerkev k šmarnicam že ob 16.30.

Pri maši na veliko noč smo slišali v oznanilu, da je popoldne istega dne preminila gospa Sandra Druška Ceppi, ki so jo pokopali potem 31. aprila na milanskem pokopališču. Zapustila je moža, sina, ki je inženir, hčerki Marijo Silvejo, ki je doktorica, in Pavlo. Bog obrim letom je umrla mati Marija Druška Ibounig v starosti 82 let, rojena v Rožeku na Koroškem. Zapustila je sinove in hčere dr. Jožefa, dr. Hermana, Hildegardo, inž. Bogoljuba, dr. Čito in inž. Marijo, ki vsi prebivajo v Milanu. Njihov oče je bil rojen v Podgori, vsi se pa še smatrajo za Goričane, kjer imajo še hišo v ulici Montecucco. Vsem naše iskreno sožalje.

Poljaki slavijo konec vojne

Na Poljskem bodo 25-letnico poljske cerkvene uprave v po vojni pridobljenih krajih slovesno proslavili. Proslave v glavnem mestu Slezije, Wrocławu, bodo prve dni maja. Dne 5. in 6. maja se bodo tam zbrali na konferenci tudi vsi poljski škofje in bodo poljskim vernikom ob tej priložnosti napisali posebno pastirsko pismo.

Josip Dolenc

Kapucinska župnija Marije Vnebovzete v Gorici

V nedeljo, 5. aprila 1970 je bila slovesno odprta nova osrednja mestna župnija v samostanski cerkvi oo. kapucinov z naslovom župnija prebl. Device Marije Vnebovzete v Gorici.

Nadškof Peter Cocolin je osebno umestil novega župnika p. Riharda iz Bassana. Sledila je sv. maša, pri kateri so skupno z nadškofom sodelovali še štirje kapucinski patri, med njimi tudi novi župnik. Po evangeliju je g. nadškof slovesno proglasil odprtje nove župnije. V lepem nagovoru je poudaril, kako so se že dolga stoletja odklikovali v Gorici očetje kapucini po življenju v duhu sv. Frančiška Asiškega tako v molitvenosti in svetem življenju kakor v ponižnosti in stalnem stiku z ljudskimi množicami, pa v dobroteljni in človekoljubju. Zdaj prevzemajo nase še pastoralne dolžnosti tako važne župnije. Naj se njihovo dušnopastirsko delovanje odklika po vseobsegajoči ljubezni in izrazito verskem čutenju.

Nova župnija obsega dokajšen osrednji mestni predel. Župnijske meje bi takole začrtali, začeni od kavarne Garibaldi: Viale XXIV Maggio (hiše na obeh straneh ulice); Via Nazario Sauro; Via Barzellini; Via Cappuccini (samo desna stran ulice);

Via Baiamonti; Via della Bona, Via Faiti, Via Cipriani. Župnijska meja doseže nato v zračni črti, tako da vključijo šolo »Istituto Tecnico Industriale« in »Ispettorato«, ulico Duca d'Aosta. Nato teče po sredi mestnega vrta Parco di Rimembranza na Corso Italia in nato vključuje vse hiše na levi strani Corso Italia do kavarne Garibaldi.

Slovenski verniki so vedno radi posečali prijazno kapucinsko cerkev. V samostanu je bil stalno vsaj en kapucinski pater. Vsi se še spominjamo p. Fidelisa in zdaj p. Cirila, ki sta si s svojo uslužno ljubeznivostjo osvojila vsa srca.

Slovenskim vernikom, ki živijo v mejah kapucinske župnije, je dana možnost do celotne dušnopastirske oskrbe v slovenskem jeziku. Pokoncilska Cerkev poudarja kar najbolj prisrčen stik z verniki, ki naj se vsi čutijo, da so živi in enakopravni člani župnijske skupnosti. Biti morajo seveda živi udje župnijskega občestva, ki obiskujejo službo božjo v lastni župnijski cerkvi, ki se otroško vdano oklepajo lastnega župnika in od njega jim določenega duhovnika, ki zares živi, v duhu svojih tradicij in od polnem spoštovanju svojega jezika, vso polnost farnega življenja.

Gostovanje članov Slomškovega doma na Koroškem

V nedeljo, 12. aprila so gostovali v St. Jakobu v Rožu na Koroškem člani Slomškovega doma iz Bazovice. S sodelovanjem društva Miramar senior in junior, v katerem je že polovica bazoviških godcev pod spretno roko prof. Elijane Zajčeve. Mladinski zbor »Slomšek« in cerkveni pevski zbor sta zapela vsak po pet pesmi prav tako pod vodstvom prof. Elijane Zajčeve. Tudi mladi ansambel »Slomšek« se je prav dobro postavil z orglami, štirimi kitarami, saksofonom in baterijo. Glavna privlačnost koncerta je bil brezdvomno svetovno znani harmonikar Gervasio Marcognori, ki je izval prav val navdušenja med mlajšimi in starejšimi. Prijetno sta napovedovali mala Eva Žagar in dijakinja Suzana Grčić ter povezovali ves spored v lepo celoto.

Prihodno nedeljo, 19. aprila bo ansambel Miramar junior (vsi pod 15. letom starosti) šel na tekmovalje v Recanati pri Anconi in z njim tudi mali harmonikarski in orglarski solisti glasbene šole Slomškovega doma. Želimo jim mnogo uspeha.

Občni zbor Tržaške Kreditne banke

Delničarji Tržaške Kreditne banke so imeli 11. aprila v njenih prostorih svoj redni občni zbor. Iz poročila upravnega odbora je razvidno, da ta edini slovenski bančni zavod na Tržaškem pri vseh ovirah in težavah, ki spremljajo naše gospodarsko življenje, stalno napreduje, čeravno je obseg poslovanja banke vsled nerazumljivih omejitev še vedno okrnjen. Zavod namreč nima še od pristojnih oblasti kot drugi tovrstni denarni zavodi ustreznega pooblastila za poslovanje s tujino in to po dvanajstih letih svojega poslovanja, čeravno si upravni odbor nenehno prizadeva za pridobitev tega dovoljenja.

Zato želimo in upravičeno pričakujemo, da bodo pristojne oblasti uvidele umestnost oziroma potrebo, da bi izdale zadevno dovoljenje za poslovanje s tujino (v katerem je vključeno tudi dovoljenje za menjalne posle) in s tem odpravile nerazumljivo diskriminacijo na račun naših gospodarskih pridobitnikov na Tržaškem.

Op. ured.: Zakaj ta diskriminacija na račun slovenskega zavoda? Če ne gre za diskriminacijo, naj pristojne oblasti jasno povedo svoje razloge, saj upamo, da ne gre za zadevo državne varnosti.

V Boljuncu so začeli graditi mladinski dom

V nedeljo popoldne je bila v Boljuncu blagoslovitev temeljnega kamna novega župnijskega mladinskega doma. Blagoslovitev je opravil škofov vikar dr. Lojze Skerl, udeležilo pa se je lepo število domačinov in gostov. Med temi je bilo več predstavnikov podobnih župnijskih domov. Podrobnosti o blagoslovitvi in o novem domu bomo poročali v prihodnji številki.

Športni uspeh slovenskih dijakov

Na medšolskem moškem odbojškarskem prvenstvu so dijaki slovenske klasične in realne gimnazije »F. Prešeren« zasedli prvo mesto. V finalu so prepričljivo premagali svoje italijanske vrstnike iz šol »Petrarca« in »Da Vinci« ter tako že drugo leto zaporedoma postali prvaki Trsta.

V tem tednu pa se vrstijo tekme za medšolsko žensko prvenstvo. Nastopajo tudi lanskeletne prvakinje iz gimnazije »Prešeren«.

Občni zbor hranilnice in posojilnice na Opčinah

Prvo nedeljo v aprilu, 5. t. m. so se sestali v prostorih na Opčinah člani tamkajšnje Hranilnice in posojilnice. Na dnevnem redu je bilo med drugim poročilo predsednika upravnega odbora Josipa Podobnika. Iz njegovega poročila lahko razberemo, da je poslovanje tega denarnega zavoda na trdnih in zdravih osnovah, saj so konec leta 1969 denarne vloge presegle poldrugo milijardo. Lanskoletno poslovanje se je zaključilo s skoraj 4 milijoni lir čistega dobička.

V imenu nadzornega odbora je poročal predsednik dr. Alojz Antonac. Občni zbor je nato sprejel obračun za leto 1969 in potrdil za nadaljnja tri leta člane upravnega odbora. Občni zbor je tudi sklenil, naj se najvišja meja posojil posameznim članom dvigne na 10 milijonov lir z možnostjo primerne povečanja v skladu z razpoložljivimi realnimi jamstvi.

Predstavnik izseljencev iz Benečije član deželne komisije

Menda je to prvič, da bo postal član važne deželne komisije predstavnik emigrantskega društva iz Beneške Slovenije in predstavnik te dežele sploh. To dejstvo je treba posebej pozdraviti, saj bo omogočalo, da bodo Benečani sami nosilci svojih težav in zahtev v važnem organu in bodo tako nastopali kot Slovenci in kot nosilci določenih problemov svoje pokrajine. Kot demokratični Slovenci čutimo in smo našim rojakom pod Matajurjem stalno blizu pečem socialnim in narodnostnim problemom, zato je naše zadovoljstvo ob tem dogodku še toliko bolj upravičeno.

Odbornik Stopper je namreč na eni zadnjih sej, ko se je diskutiralo o novem deželni zakonu za izseljenke, odgovoril deželnemu svetovalcu liste Slovenske skupnosti dr. Stoki (slednji je v svojem daljšem govoru analiziral probleme beneških izseljencev in zahteval, da so v novi konzultaciji za izseljenke prisotni tudi predstavniki Društva izseljencev iz Beneške Slovenije) takole: »Želim zagotoviti svetovalcu Stoki, da bo v konzultaciji za izseljenstvo prisotno tudi Društvo izseljencev

iz Beneške Slovenije.« Društvo ima svoj sedež v Yverdonu v Švici in šteje okrog 500 članov iz Beneške Slovenije in Kanalske doline.

POMEMBEN USPEH

LISTE SLOVENSKE SKUPNOSTI

Na to zagotovilo je predstavnik LSS izrazil svoje zadovoljstvo in dejal, da bo glasoval za zakonski osnutek, ki predvideva vrsto socialnih izboljšav za izseljenke naše dežele (konkretni prispevki za izseljenke same in njih družine, omogočanje njih povratka domov itd.).

To je vsekakor pomembna zmaga ne samo LSS kot take, temveč predvsem beneških Slovencev samih, ki se čedalje bolj prebujajo v svojih narodnostnih in socialnih težnjah. Je pa tudi precejšen uspeh našega predstavnika, ki se v deželni svet pogumno in vztrajno zavzema za uresničitev programa LSS glede narodnostnih in socialnih pravic sorojakov iz Kanalske doline ter sorojakov, ki živijo svoje nelahko življenje pod Matajurjem ter v emigraciji.

Prva igra v novi dvorani

Našega sodelavca je v nedeljo popoldne zaneslo tudi v Doberdob. Napovedana je bila igra Marice Komanove »Prisega opolnoči«, ki je znana tudi kot »Cigan Marko«. Seveda je bilo zanimivo, kako kaj izgleda odsko podajanje v novi dvorani. Kar presenečen je bil nad mnogoštevilnim občinstvom, ki je dvorano napolnilo do zadnjega kotička in to navzlic temu, da so igro bili predvajali že prejšnji večer. Tudi gostov od drugod je bilo lepo število. Pa si je dejal: »Glej no, gotovo je igra čedna in lepo podana. Dobro blago se samo hvali. Nobenega dvoma ni, da je sinočnjim gledalcem ugajala in so današnji predstavi napravili brezplačno reklamo.« Res je bilo tako. Nastopajoči so se v igro lepo vživeli in pokazali, da so jim odrske deske domače. Zraven tega so potrdili sloves, da ima ta igralna družina lepo tradicijo za seboj. Saj so se že leta nazaj urili v stari župnijski dvorani; včeraj pa so še dokazali, da so si novo dvorano z novim in večjim odrom v resnici zaslužili. Ne bomo imenovali vsakega posebej, ker se jih je zvrstilo na odru preko dvajset. Le pohvaliti jih moramo. Naj dodamo, da so igro pripravili izključno s svojimi domačimi močmi. In da so tehnično plat igre zelo zadovoljivo izpeljali (npr. prizor na reki). Tudi za to topli pohvali vsem, ki so doprinesli vsak svoj delček, ki je iz njega nastala prijetna odrska slika.

Igra sama je podučne vsebine in govori o nepremišljeni ljubezni, ki prinese s seboj usodne posledice. Občinstvo je bilo tudi zadovoljno, kar je pokazalo z glasnim ploskanjem med dejanji samimi, zlasti pa na koncu, ko je igralce nagradilo z zasluženim aplavzom.

Nova seja doberdobske občinske uprave

Za petek 17. aprila je doberdobski župan sklical nujno sejo. Verjetno je to storil zaradi bližnjih volitev, ko bo sedanjemu odboru potekla mandatna doba. Med sedmimi točkami programa sta tudi obravnavana za leti 1967 in 1968. Brez dvoma je vse prej kot pohvalno za sedanjo občinsko upravo, da je odlašala s to zadevo do skoro zadnjega možnega dne. Kako naj

pregledniki v kratkem času izvršijo svojo nalogo, zlasti ker preglednik s strani opozicije ni tisti, ki ga je slednja predlagala, temveč oni, ki ga je večina izbrala. Manjka pa še vedno obračun za leto 1969.

Svetovalca manjšine sta tudi naslovljena na občinsko upravo vloga z vprašanjem, kakšne korake je uprava storila pri konzorciju CAFO v Gradiški, da se sprejme v službo, kot je bilo svoj čas domენjeno, tudi delavec iz doberdobske občine.

Ista svetovalca sta vložila interpelacijo, v kateri sprašujeta župana, kako stoji zadeva postavitve vodnjaka, ki je stal na trgu in se je občina obvezala, da ga postavi na šolskem dvorišču.

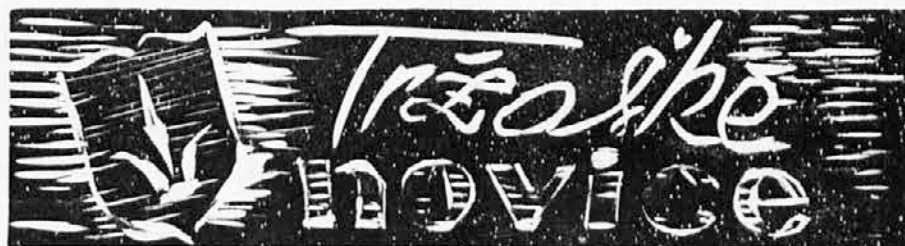
Svetovalca Marija Ferletič je poslala tudi pismo na predsednika odbora ONMI (Opera nazionale maternità infanzia) J. Jarca, v katerem ga sprašuje, zakaj ni bila od sedaj sklicana nobena seja, čeprav je bila Ferletičeva v ta odbor imenovana že 11. julija 1968.

Zgodbe interniranih duhovnikov

Protekli torek, 14. aprila je prof. Quirino Principe iz Milana predstavil občinstvu v prostorih Trgovinske zbornice v Gorici pravkar izšlo knjigo cav. Kamila Medeota »Zgodbe posoških duhovnikov interniranih v letu 1915« (Storie di preti isontini internati nel 1915). Knjiga je izšla na pobudo študijskega krožka »A. Rizzatti« in je ponatis članokov, ki so dalj časa izhajali v reviji »Iniziativa Isontina«.

Pisec Medeot je z izredno skrbnostjo in čutom za resnico ter zgodovinsko stvarnost opisal zgodbe, dostikrat silno pretresljive, 60 furlanskih in slovenskih duhovnikov, ki so jih bile italijanske vojaške oblasti dale internirati kmalu po zasledbi Furlanije in Brd v letu 1915, ker so jih obdolžile simpatij za Avstrijo in protitalijanskih čustev. Dodanih je potem še osem zgodb tistih duhovnikov, ki so jih internirali Avstrijci.

Od slovenskih duhovnikov so bili poslani tedaj v internacijo v Italijo Alfonz Blažko iz Kozane, Izaija Božič iz Kamna, Alojzij Filipič iz Serpenice, Ivan

Smrt dveh vzornih Marijinih družbenic

Na praznik vstajenja je Gospod poklical k sebi dve članici Marijine družbe v Rojano Amalijo Ferluga in Marijo, ali kakor smo jo vsi klicali Iko Ferluga. Obe sta dočakali visoko starost: Amalija 89, Ika 86 let. V sosedstvu sta vedno živeli in v sosedstvu sklenili življenje v bolnišnici v sosednjih sobah z eno uro razlike.

Amalija je bila vse življenje perica. Če bi spraval iskupaj vse tisto perilo, ki ga je ona preprala v življenju, bi ga bilo velika gora. Dokler je mogla, je prihajala vsak dan k sv. maši in sv. obhajilu. Zadnja leta ni mogla več, zato je pa doma veliko molila. Preprosto je živela, a ljudje so poznali njeno srčno dobroto, zato so jo tudi v velikem številu spremlili k zadnjemu počitku.

Ika je bila pa šivilja. Rada je pomagala, rada prišla v družine in tam pošivala, kar je bilo potrebno. V mladosti je imela težko življenje, ker so v družini zgodaj zgubili mater in je ona prevzela gospodinjenske skrbi. Članica rojanske Družbe je bila od ustanovitve dalje, to se pravi od leta 1904. Kljub visoki starosti je bila vesela sprememb v bogoslužju. Pri sv. maši je vneto sodelovala z odgovori, molili

in veliko žrtvovali za skupne potrebe. Naj obema Gospod nakloni velikonočno veselje večnega življenja.

Stanko Zorko

Rojan

Spet smo imeli pogreb. Po daljšem trpljenju nas je zapustila družbenka gospa Jožefa Zejn. Dva meseca je nihala v bolnišnici med življenjem in smrtjo. Dva meseca trpljenja, a tudi dva meseca duhovnega zorenja. Kdor jo je v tem času obiskal v bolnišnici, je občudoval njeno popolno predanost v božjo voljo. V četrtek, 9. aprila je nehala trpeti. K zadnjemu počitku smo jo pospremili preteklo soboto. Naj jo Bog nagradi za njeno vdanost in za preizkušeno polno življenje. Njenim dragim izrekamo iskreno sožalje.

Razpis tržiške trgovinske zbornice

Zbornica za trgovino, industrijo, obrt in kmetijstvo za tržiško pokrajino je razpisala natečaj z namenom, dati posebna priznanja za zvestobo delu. Po natečaju so razpisane zlate medalje z diplomami.

Po pravilniku se natečaja lahko udeležijo nameščenci-delavci s stalnim bivališčem v tržiški pokrajini, ki so 30 let nepretrogoma službovali pri enem in istem podjetju (industrijskem, trgovskem, pomorskem, bančnem, zavarovalnem, prevoznem, obrtniškem) ali delali v profesionalni pisarni ali pri isti družini kot služinčad.

Za nagradno priznanje pridejo v poštev nadalje individualna ali družinska podjetja s sedežem v tržiški pokrajini z najmanj tridesetletnim poslovanjem, če so bila toliko let vodena od ustanovitve ali 50-letnim poslovanjem, če so jih upravljali dediči-nasledniki in trgovski zastopniki, ki imajo vsaj 30 let dejavnosti.

Končno se natečaja lahko udeležijo industrijska, trgovska, kmetijska in obrtniška podjetja, ki so uvedla v svoja podjetja izredna izboljšanja svoje proizvodnje, v poslovanje ali po vprašanju ravnalja s svojim osebjem.

Prošnje je treba vložiti do 30. aprila t. l. na tržiški trgovinski zbornici. Tajništvo Slovenskega gospodarskega združenja je zainteresiranim na razpolago za vsa pojasnila in priporočila vsem slovenskim gospodarskim operaterjem in ostalim zainteresirancem, da se razpisu tržiške trgovinske zbornice odzovejo.

Razstava slovenskih fotografskih umetnikov

V razstavnih dvoranah palače Costanzi v Trstu so odprli 14-dnevno razstavo umetniških fotografskih posnetkov. Razstavo je organiziral tržiški krožek »Gamma«. Na njej razstavlja 15 članov fotografske sekcije Društva likovnih oblikovalcev Slovenije iz Ljubljane.

Lepo priznanje slovenskemu dijaku

Bogdan Obad, učenec srednje šole Sv. Cirila in Metoda pri Sv. Ivanu v Trstu je prejel priznanje za svojo sliko na vsedravnem natečaju, ki ga je priredila neka milanska založba. Natečaja se je udeležilo nad 5.000 tekmovalcev. Bogdanu Obadu in njegovemu profesorju risanja Klavdiju Palčiću čestitamo.

V nedeljo, 19. aprila ob 17. uri predvaja v svetoivanskem Marijinem domu v Trstu Slovenska prosveta dia-pozitive z glasbenimi vložki

NEBESA POD TRIGLAVOM

tvjo in petjem. Bog ji je naklonil veliko milost, da je lahko do zadnjega hodila vsak dan v cerkev, saj je bila bolna komaj mesec dni. Lep je bil njen pogreb z mašo. Cerkev je bila polna kot ob nedeljah.

Rojanska župnijska skupnost obema družbenkama mnogo dolguje: veliko sta

Franke iz Gorenjega polja pri Kanalu, Anton Gerbec iz Mernika, Matija Ivančič s Cerovega, Jožef Kalin iz Dreznice, Nikolaj Kocijančič iz Roč, Janez Košir iz Vedrijana, Ludvik Kumar iz Biljane, Ivan Leben iz Libušenj, Franc Marinič iz Kojškega, Otilij Medveš iz Ročinja, Jožef Milanič iz Marijinega Celja (Liga), Jakob Pirih iz Vipolž, Janez Stolfa iz Trnovoga pri Kobaridu, Andrej Uršič iz Slovrenca v Brdih, Ludvik Zorzut, bogoslovec iz Medane. Avstrijske oblasti pa so od Slovencev internirale Alojzija Pavlina iz Mavhinj ter Ivana Kosa iz Devina.

Medeotovi članki so spočetka vzbudili »pohujšanje« med tukajšnjimi nacionalističnimi krogi, češ da prikazujejo takratno italijansko zasedbeno oblast v neprijazni luči. Toda zgodovinar ne more mimo dejstev in tako je odpor polagoma prenehal. Rezultat spremenjenih razmer je sedaj ta obširna, 308 strani obsegajoča knjiga velikega formata, ki ji je predgovor napisal sam goriški nadškof msgr. Cocolin.

bolj okrajšal pot. Od enega sem pa spet našel pot do drugega.

V Saavedri sem našel po deset družin skupaj, a druge malo raztresene, tako da sem kmalu imel petdeset družin v tistem delu.

V Villa Real je bilo prav tedaj ustanovljeno Gospodarsko društvo Slovencev v Villa Devoto. Več kot sto družin sem odkril tam. Toliko verske zavesti med njimi ni bilo, da bi mogel uvesti slovensko mesečno mašo.

Sel sem iz mesta ven proti San Martínu, okrog Lurda, po Caserosu. Vsi raztreseni, morda po dva blizu, a vsak si je pač kupil kos zemljišča, kjer je lepše pogoje našel in si začel graditi svoj dom. Le malo njih je odgovorilo na povabilo k maši, mnogi pa so se naročili na »Duhovno življenje«.

Pri Sv. Neži je bila cerkev za krste in sem tam kar precej otrok krstil. Poroke pa sem vršil ali v njihovi bližnji cerkvi ali pa pri Sv. Antonu, kamor sem se pozneje preselil.

Ni bilo prijetno to delo od hiše do hiše. Uslužni ljudje so radi postregli. Takoj je

V Marijinem domu v ROJANU bo v nedeljo, 19. aprila ob 17. uri pravilnična igra v petih slikah

»MAČEHA IN PASTORKA«

Solski otroci bodo tudi zapeli vrsto narodnih pesmi. Med odmori srečolov. Vabljeni!

V nedeljo, 26. aprila obiščejo župnijo v Rojano

BOGOSLOVCI IZ LJUBLJANE

Peli bodo pri sv. maši ob 9^h in popoldne ob 4^h pri večernicah. Popoldne ob 5^h priredijo v Marijinem domu

KONCERT

Na sporedu so cerkvene in narodne pesmi ter njihov ansambel »Klicarji«.

PRVOMAJSKO SLAVJE BO V BAZOVICI 1. maja ob 16. uri. Nastopili bodo razni pevski zbori, ansambli, humoristi. Za večerno zabavo poskrbi ansambel »Krase«.

ITALIJANSKA TELEVIZIJA

Spored od 19. do 25. aprila 1970

Nedelja: Prvi: 11.00 Sv. maša. 12.00 Verska oddaja. 21.00 Frank Bertolazzi raziskuje. — Drugi: 22.15 Na mejah Arizone, telefilm.

Ponedeljek: Prvi: 21.00 Revni, a lepi, filmska komedija. — Drugi: 22.15 Simfonični koncert vodi Horowitz.

Torek: Prvi: 19.45 Vera danes. 21.00 Pi-randello: Prijateljica soprog. — Drugi: 21.15 Osebe. 22.00 Posebno za vas.

Sreda: Prvi: 18.45 Mnenja v navzkrižju. 21.00 Partizanske republike: Odpornišтво postane vlada. — Drugi: 21.15 Arianna, film. 23.45 Italijanska kronika.

Četrtek: Prvi: 21.00 Sindikalna tribuna. 22.00 Telefilm. — Drugi: 21.15 »Rischiattuto«. 22.15 Kulturni obzornik.

Petek: Prvi: 18.45 Simfonični koncert. 21.00 TV-7. 22.00 Zgodbe Jurija Magibina. — Drugi: 21.15 Kapitan Cointnet.

Sobota: Prvi: 19.10 Sedem dni v parlamentu. 21.00 Dvojni par. — Drugi: 21.15 Izbor filmov z odporniško vsebino.

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Spored od 19. do 25. aprila 1970

Nedelja: 9.30 Pod lipo. 10.50 Otroška matineja. 17.00 Vaš šlager sezone. 17.45 Za pet penijev - ameriški film.

Ponedeljek: 17.50 Ecker: Cepelin - lutkovna oddaja. 18.30 Znanost in mi. 20.35 Tristan Bernard: Angleški, kot se govori.

Torek: 16.15 Veselja v glasbi: Genij P. Hindemitha. 20.35 Križarka Potemkin, sovjetski film. 21.35 Stiriato let slovenske glasbe.

Sreda: 18.35 Na sedmi stezi. 19.05 Prvi koraki. 19.20 Iznancji 1941-1945. 20.35 Jurčič-Inkret: Deseti brat - TV igra. 22.20 Mednarodni jazz festival v Ljubljani.

Četrtek: 17.45 Zapojte z nami: Ivan Zajc. 19.05 Enkrat v tednu. 19.20 Zabava vas Jerry Lewis. 20.50 G. James: Portret neke gospe. 21.35 Kulturne diagonale. 22.05 Zgodbe za vas - film.

Petek: 17.45 D. Copperfield. 19.05 Svet na zaslonu. 20.35 Dr. na morju - angleški film. 22.10 Malo jaz malo ti.

Sobota: 17.15 Po domače z ansambлом Otavija Brajka in Goriškim oktetom. 17.40 Mira Mihelič: Svet brez sovraštva - TV igra. 18.50 Skupnost enakopravnih narodov. 22.00 Geminus - film.

spretni iznajdljivosti patra Kazimira se je posrečilo, da sem dobil zastoj vožnje, ko sem potoval, kajti iz Beograda je bila že odrejena prepoved zame.

Jaz pa se nisem utrudil, temveč sem sprva prav vse dni, pozneje pa dva dni na teden, hodil na lov za Slovenci. Tako sem tekom pol leta nabral 800 naročnikov za »Duhovno življenje«, ki se je tedaj tiskalo v 1200 izvodih v kakor pirih lepih platnicah, kot jih je zamislil gospod Jože Kastelic.

KAPLAN PRI SV. ANTONU

Sprva sem stanoval v Duhovskem domu na Floresu. Mašo sem pa imel, kamor sem bil poslan. Bilo je kakih dvajset duhovnikov, ki so živeli na ta način. Včasih je bil dohodek dober, včasih pa tudi ne in včasih sploh ni bilo nič.

Meni se je to vse preveč trgovsko videlo. Da bi bil duhovnik samo za to, da bo stikal za mašami in zbiral tiste, ki so več nesle, se mi je zdelo duhovnika ne vredno.

(Se bo nadaljevalo)

† Msgr. Janez Hladnik

73 V SLUŽBI CERKVE IN NARODA (SPOMINI)

»Bog daj!« odzdravijo. Pa že je vedela Krajcarjeva: »A, vi ste pa novi gospod, ki so prišli. Dobrodošli!« Pa me gleda in meni: »In tole?«, pokaže na raztrgano suknjo. »Dajte, da vam jo zašijem.«

Tako sem začel z delom pri njih. Kmalu jih je bila dolga vrsta. Kar hitro so bili pripravljene, da začnemo sv. mašo tudi zanje.

13. junija, čez tri mesece, je že bilo vse nared. Kupili smo harmonij. Ciril Jekše je prišel s patnerskim zborom, toda že se je sestavil tudi prekmurski zbor. Prav tedaj so v azilu Cotelengo dodelavali kapelo, ki je bila prav za našo prvo sveto mašo odprta in sam Don Orione je dal svoj blagoslov našemu začetku ter nam povedal nekaj vzpodbudnih besed.

Določeno je bilo, da bo vsak mesec eno

Izreden uspeh oratorija »Mesija«

Prisilna odložitve Händlovega oratorija »Mesija« za en teden je zanimanje goriškega občinstva za to izredno delo samo še stopnjevalo. Lepo je bilo videti polno zasedeno cerkev sv. Ignacija na Travniku preteklo nedeljo zvečer, v kateri je vladalo slovesno vzdušje v pričakovanju najavljenega umetniškega užitka.

Menimo, da so bili vsi navzoči bogato poplačani za svojo odločitev, da oratoriju prisostvujejo. Izvajalci so nudili nekaj tako lepega, da je z besedami to težko izraziti. Vsekakor so presenetili s svojim brezhibnim obvladanjem glasbenega teksta in s svojo odlično interpretacijo. Občudovali smo izredni napor vseh sodelujočih, ki so dobri dve uri brez vsakega odmora podajali oratorij, izmenjaje se zbor in soli ter ob stalni spremiljavi orkestra. Mojster dr. Cuderman je s čudovito lahkoto in brez znaka vsake utrujenosti pripeljal to glasbeno veleumjstovino do konca.

Gromovito ploskanje ob zaključku oratorija je bilo le skromno plačilo vsem nastopajočim za njihov trud in izraz hvaležnosti za nepozabni večer. Strokovno poročilo o oratoriju bomo objavili prihodnjic.

Sovodnje

Prihodnjo nedeljo, 19. aprila se bodo vršile v Sovodnjah ob Soči volitve v Kmečko bolniško blagajno. Do sedaj je bila ta v rokah organizacije neposrednih obdelovalcev zemlje. To pot pa je bilo na listo sprejetih tudi sorazmerno število kandidatov Kmečke zveze. Tako je spet prišlo do enotne liste, ki je že v navadi pri prejšnjih volitvah.

Potrebo po enotni listi so narekemale zlasti nove razmere v sovodenjski občini. Zaradi proste cone in nezadržanega razlašanja zemlje se Sovodnje vedno bolj spreminjajo iz kmečkega v industrijsko naselje. Če bo industrializacija še naprej naraščala kot zdaj, bo bržkone čez nekaj let že premalo kmetov, ki bi listo še mogli sestaviti, saj že sedaj kmetujejo v glavnem le še stari ljudje, mladi pa si raje iščejo zaposlitve v tovarnah in drugih obratih.

Upamo, da bo enotna lista prinesla v občino neki modus vivendi ali po domače rečeno sožitje med občani tudi na drugih področjih.

V nedeljo, 19. aprila ob 17. uri bo v Katoliškem domu v Gorici gostovalo Slovensko gledališče iz Trsta z igro

NAŠA KRI

Igro je napisal Fr. Sal. Finžgar in je ena najlepših slovenskih ljudskih iger. Vsi toplo vabljeni!

O novem vrtcu v Štandrežu

Občinski svetovanci SDZ se stalno zavzemajo za koristi in potrebe našega ljudstva. To velja poudariti tudi za zadevo zgraditve novega otroškega vrtca v Štandrežu. Regulacijski načrt predvideva zgraditev novega vrtca na drugem kraju, daleč proč od sedanjega. Štandrežci pa so se izrekli proti tej izbiri in so že pred časom zaradi tega vložili na županstvo posebno vlogo, v kateri izražajo želje, da bi novi vrtec zgradili v neposredni bližini sedanjega.

Prav te dni se je zadeva ugodno rešila. Pri pristojnem odborniku Lupieriju so se namreč v ponedeljek, 13. t. m. zglasili za stopniki Štandrežcev, g. dekan Zorž in g. spa Nanut. V imenu svetovalske skupine SDZ jih je spremljal dr. Stilič. Odbornik Lupieri je prošnji ugodil in obljubil, da bo novi vrtec stal prav blizu sedanjega.

Izvoljen izvršni odbor Slovenskega ljudskega gibanja (SLG) na Goriškem

Poročali smo že o občnem zboru Slovenske katoliške skupnosti v Gorici, ki se je preimenovala v Slovensko ljudsko gibanje (SLG) s sedežem v Gorici. Svet, ki ga je izvolil zadnji občni zbor, se je sestel prejšnji četrtek in izvolil izvršni odbor. Predsednik je postal dr. Andrej Bratuž, podpredsednik dr. Damijan Pavlin, tajnik Albin Šuligoj, namestnik tajnika dr. Karel Brešan, blagajnik Mirko Špacapan, referent za stike z javnostjo in propagando Marjan Terpin in referent za organizacijske zadeve Ernest Konjč.

Izvršni odbor SLG se je že sestel na prvi seji ter razpravljal o političnem položaju na Goriškem, zlasti v zvezi z bližnjimi volitvami. V ta namen bo odbor SLG naredil vse, da se izvede učinkovita akcija med slovenskim ljudstvom na Goriškem in to še posebej ob tesnem sodelovanju v Slovenski demokratični zvezi.

Ob vstopu v novo delovno dobo naj spomnimo na velike zasluge starejših političnih delavcev, zlasti dosedanjega predsednika dr. Antona Kacina in vseh ostalih katoliških političnih predstavnikov, ki so od zadnje povojne dobe sem vodili slovensko politično dejavnost na Goriškem po smernicah krščanskih načel in v duhu svobode in demokracije ter v prizadevanju za doseg vseh pravic slovenske narodne manjšine v Italiji. Prav gotovo bodo še naprej stali ob strani mlajšim predstavnikom v slogi in medsebojnem razumevanju.

Novi predsednik Slov. ljudskega gibanja v Gorici dr. Andrej Bratuž

OBVESTILA

Občni zbor društva »M. Filej«, Gorica. Odbor omenjenega društva sklicuje v sredo, 29. aprila ob 20.30 v mali dvorani Katoliškega doma v Gorici 13. občni zbor SKPD »Mirko Filej« s sledečim sporedom: 1. Poročila odbornikov. 2. Volitve novega odbora. 3. Slučajnosti. Vabljeni vsi člani in prijatelji društva.

Prosvetno društvo »Igo Gruden« v Nabrežini prireja 18. aprila, v prosvetni dvorani »Albert Sirk« v Sv. Križu srečanje med šolsko mladino iz Viča pri Ljubljani in iz Nabrežine. Ob 16. uri bo na sporedu skupna prireditev. Pred začetkom prireditve, to je ob 15. uri bo v istih prostorih razgovor med kulturnimi in političnimi osebnostmi iz Ljubljane in iz zamejstva o večji povezanosti med zamejstvom in matično domovino.

»Zdravnik po sili«. Prihodnjo nedeljo, 19. aprila bo dramska skupina Slomškovega doma iz Bazovice ponovila v Marijinem domu v ulici Risorta 3 v Trstu ob 17.30 Moliérovo igro »Zdravnik po sili«. Kdor želi preživeti dve prijetni uri nedeljskega popoldneva, naj pride v Marijin dom in bo gotovo vesel živahnih bazoviških fantov in deklet.

Primorsko dramsko gledališče iz Nove Gorice bo na posredovanje Slovenskega gledališča v Trstu gostovalo z Linhartovo igro »Ta veseli dan ali Matiček se ženi« v prihodnjih dneh v sledečih krajih: v petek 17. aprila ob 21. uri v kino dvorani v Bazovici; v nedeljo 19. t. m. ob 17.30 v prosvetni dvorani »A. Sirk« v Sv. Križu pri Trstu.

Javni koncert tržaške radiotelevizije. Tržaški sedež RAI prireja javni koncert s sodelovanjem violinista Igorja Ozima, profesorja na Musikhochschule v Kölnu, in pianista Marijana Lipovška, rektorja ljubljanske Akademije za glasbo. Koncert bo v sredo, 22. aprila 1970 ob 21. uri v Avditoriju »A« sedeža na ulici Fabio Severo 7. Spored obsega vso violinsko produkcijo tržaškega skladatelja Marija Kogojja in sicer »Andante« in zbirko »Sedem skladb«, »Tri glasbene misli« Jožka Jakoncica in »Rapsodijo št. 1« Marijana Lipovška. Skladbe Goričana Jožka Jakoncica (1903-1954), napisane v letih 1922 in 1923, ko se je skladatelj učil na dunajskem konservatoriju pri Richardu Straussu in Egonu Lustgartnu, bodo doživele prvo izvedbo; »Tri glasbene misli« so ena najtehtnejših skladb goriškega skladatelja, čigar delo je bilo pred kratkim ocenjeno kot pomemben prispevek glasbeni produkciji v naših krajih. Vstop z vabilu, ki bodo interesantom na razpolago na dan koncerta v večji sežeži.

RADIO TRSTA

Spored od 19. do 25. aprila 1970

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 Oddaja za najmlajše: E. Martinuzzi »Čarobni studenec«. Dramatizirana pravljica. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Staro in novo v zabavni glasbi predstavlja Naša gospa. 13.30 Glasba po željah. 15.30 J. Kranjc: »Detektiv Megla«. Veseloigra v treh dejanjih. 16.50 Revija orkestrrov. 17.30 Zborovska glasba. Tretji del koncerta Zveze cerkvenih pevskih zborov s Tržaškega. 19.15 Sedem dni v svetu. 19.30 Melodije iz filmov in revij. 20.30 Iz slovenske folklorne: »V furmanski uoštariji«.

Ponedeljek: 11.40 Radio za srednje šole. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Tržaški mandolinski ansambel. 17.35 Jež: Italijanščina po radiu. 17.55 Vaše čtivo. 18.30 Radio za srednje šole. 18.50 Zbor »Sot la nape« iz Ville Santine. 21.05 Kulturni odmevi - dejstva in ljudje. 21.25 Romantične melodije. 21.45 Celist Alojzij Mordej, pri klavirju Lipovšek. Beethoven: Sonata v d-duru, op. 102/2.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Bednarik: »Pratika«. 13.30 Glasba po željah. 18.30 Komorni koncert. 19.00 Otroci pojó. 19.10 Andrej Budal o sebi in o svojem literarnem delu. 19.45 Zbor »Tone Tomšič« iz Ljubljane. 20.35 Wagner: »Mojstri pevci nürnbergski«, opera v treh dejanjih. 1. in 2. dejanje. Izvaja dunajski filh. orkester in zbor dunajske državne opere.

Sreda: 11.40 Radio za prvo stopnjo osnovnih šol. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Sodobne popevke. 17.35 Jež: Italijanščina po radiu. 18.30 Radio za prvo stopnjo osnovnih šol. 19.10 Higiena in zdravje. 19.20 »Beri, beri rožmarin zeleni«. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Pod farnim zvonom župne cerkve v St. Lenartu v Beneški Sloveniji. 17.35 Jevnikar »Slovenščina za Slovence«. 17.55 Kako in zakaj. 18.30 Koncert Zagrebškega kvarteta. 19.10 »Pisani balončki« - radijski tednik za najmlajše. 20.35 P. Terencij Afer: »Tašča«. Izvaja Radijski oder. 21.55 Tonazzi izvaja skladbe za lutnjo iz 15. in 16. stoletja.

Petek: 11.40 Radio za drugo stopnjo osnovnih šol. 12.10 Pravni položaj žene v Italiji: Manlio Bellomo (8) »Pravni položaj žene po sedanjem civilnem zakoniku«. 13.30 Glasba po željah. 17.35 Jež: Italijanščina po radiu. 18.30 Radio za drugo stopnjo osnovnih šol. 18.50 Arnič: Pesem planin. Izvaja orkester Slovenske filharmonije. 19.10 W. Cesarini Sforza: Pravo in krivo - o razvoju moralnih in pravnih pojmov (4). 19.25 Prijubljene melodije. 20.50 Koncert operne glasbe.

Sobota: 10.00 Pesmi odporniškega gibanja. 10.20 Tržaška rižarna v dokumentarnem filmu Aljoše Zerjala. 10.40 Kozina: Hlova gora in Padlim, simf. pesnitvi. 11.40 Ritmi in pesmi. 12.10 Kulturni odmevi - dejstva in ljudje v deželi. 13.30 Glasba po željah. 14.45 Glasba iz vsega sveta. 16.10 Operetne melodije. 16.30 I. Pregelj: »Otroci sonca« (4). Četrta del. Izvajajo dijaki slovenskih višjih srednjih šol v Trstu. 16.50 Orkestri in zbori. 17.45 Slovenski znanstveni delavci z univerze. 18.00 Moj prosti čas. 18.15 Kvintet Boruta Lesjaka. 18.30 Tržaški narodni ansambel. 19.10 »Družinski obzorje«. 20.30 Teden v Italiji. 20.45 P. Kozak: Afera. Izvajajo člani Slovenskega gledališča v Trstu.

Važno za nekatere delavce

Patronati ACLI, INAS, INCA in ITAL sporočajo, da 30. aprila t. l. nepreklicno zapade rok za vložitev prošnje za pridobitev delovne dobe od 1. 7. 1920 do 28. 2. 1926. Kdor je v tem obdobju delal na ozemlju bivše avstroogrške monarhije in nima nobene pokojnine, jo po tem zakonu lahko pridobi, najsibo invalidsko ali povšek že obstoječe starostne pokojnine. Zanimanci se lahko priglasiijo za potrebne informacije na sledečih uradih: ACLI, Gorica ul. 24. maja, 5; INAS, Gorica, ul. Roma 20; INCA, Gorica, ul. 24. maja, 1; ITAL, Gorica, Corso Italia 54.

Predavanje. Slovensko katoliško akademsko društvo (SKAD) v Gorici vabi na predavanje, ki bo prihodnji četrtek, 23. aprila ob 20.30 v mali dvorani Katoliškega doma. Prof. Sandi Sitar bo govoril o temi »Najmlajša generacija v slovenski umetnosti«.

RESIMO CERKVICO SV. CIRILA IN METODA V STOJAKOVEM

Poziv za ohranitev cerkvice sv. Cirila in Metoda v Stojakovem (Makedonija), ki ga je v »Katoliškem glasu« (2. aprila 1970) objavil dr. Metod Turnšek, je vzbudil občuteno zanimanje v naši javnosti. Goriški odbor Apostolstva sv. Cirila in Metoda, ki ima nalogo pospeševati bratske stike s krščanskim Vzhodom, čuti dolžnost prevzeti pobudo za nabirko sredstev, da se reši unijska cerkvice v Stojakovem, v bližini Soluna, rojstnega kraja svetih bratov.

Zato se odbor ACM obrača na vse naše vernike, posebno še na one, ki se zavedajo važnosti ekumenskega delovanja, naj širokogrudno prispevajo v ta namen. Kakor smo zbirali v postnem času prispevke za gobavsko naselbino v Manikrò v zapadni Afriki, tako pomagajmo zdaj katoliškim unijatom v Stojakovem, da si lahko uredijo sedanjo razpadajočo cerkvice ali si postavijo novo.

Odbor Apostolstva sv. Cirila in Metoda v Gorici začenja nabiralno akcijo z začetnim prispevkem 15.000 lir. Verniki naj dajo svoj dar svojim dušnim pastirjem ali pa ga pošljejo v Gorico na upravo »Kat. glasa«, Riva Piazzutta 18, ali msgr. Klincev v nadškofiji. Darovi bodo objavljeni v »Kat. glasu«.

Peta številka Literarnih vaj

Ob veliki noči so prejeli dijaki naših srednjih šol v roke peto številko Literarnih vaj. Poleg Borisa Pangerca, ki nadaljuje svojo povest Neurja in viharji, sodelujejo z leposlovnimi prispevki še Miroslava Leban, Tiziana Zobin, Nadja Legiša, Dani Zerjal, Ester Šferco, Barbara Baldassi, Božica Mokole, Janko Beličič in Nadja Rupel. O dveh novih knjigah Leva Detele poroča prof. Martin Jevnikar. Jasna Rauber in Ravel Kodrič pišeta o slovenskem zoologu-fiziologu Janezu Regeanu. Pangerc pa je prikazal znanega tukajšnjega slovenskega športnika Sergija Veljaka.

Križanko je kot po navadi sestavil Peter Svagelj. Revijo pa so ilustrirali Eddy Kante, Franko Regent, Robert Prašelj, Magda Husu, Sonja Kante, Danijel Zerjal, Nevenka Pertot, Katjuša Tretjak in Igor Colja.

Odpovedana prireditve. Zaradi nepredvidenih ovir je odpovedan v dvorani Katoliškega doma v Gorici koncert novogoriškega okteta in moškega zbora iz Vrtojbe, napovedan za soboto, 18. aprila ob 20.30.

DAROVI

Za cerkvice sv. Cirila in Metoda v Stojakovem: Apostolstvo sv. Cirila in Metoda v Gorici 15.000 lir; N. N. 50.000 lir; S. M. 5.000 lir; J. Ussai 5.000 lir; A. Koshuta 5.000 lir; P. Pavli, Cleveland, 5.000 lir; Oberti Marija 5.000 lir; Markon Regina 10.000 lir; Furlanove 5.000 lir; Blasina Petra 5.000 lir; prof. Kodrič 1.000 lir; N. N. 10.000 lir; N. N. 5.000 lir; Stanko Zorko 5.000 lir.

Za Katoliški glas: Rojanska Marijina družba 10.000 lir v spomin pok. družbenk Amalije Ferluga in Marije (Ike) Ferluga.

Za Zavod sv. Družine: M. Krpan v počastitev spomina pok. Jožice Čotar 5.000 lir; družina Mozetič namesto cvetja na grob Pepci Budal 5.000 lir.

Namesto cvetja na grob Jožice Čotar daruje Ussai-Rupa 2.500 lir za Zavod sv. Družine, 2.500 lir za Alojzijevešče, 2.500 lir za Katoliški dom in 2.500 lir za Kat. glas.

Za misijone: Rojanska Marijina družba 10.000 lir v spomin pok. družbenk Amalije Ferluga in Marije (Ike) Ferluga; v spomin pok. sestre Jožefe Zejn daruje Marija Žagar 10.000 lir; rojanska Marijina družba daruje v spomin pok. družbenice Marije Zejn 10.000 lir.

Za Vincencijevo konferenco v Rojanu: družina Zini 5.000 lir v spomin pok. Olge Bandelli roj. Dekleva.

Za Marijin dom v Rojanu: V spomin pok. Marije (Ike) Ferluga daruje 1.500 lir Stefanija Ferluga; v spomin pok. Jožefe Zejn in Ike Ferluga daruje družina Sanabor 2.000 lir; v spomin pok. sestre Jožefe Zejn daruje Marija Žagar 10.000 lir; v spomin pok. tete Ike Ferluga daruje Vera Bullen 20.000 lir; Mary in Mira Bole darujeta v spomin pok. Ike Ferluga in pok. Amalije Ferluga 5.000 lir; namesto cvetja na grob pok. Ike Ferluga daruje družina Sancin-Piščanec 2.000 lir; N. N. daruje za obletnico očetove smrti 6.000 lir; v spomin pok. mame Marije Raldi daruje hči Anamarija 10.000 lir; v spomin pok. svačinje Marije Raldi daruje Alojzija Cocchi 5.000 lir.

RAZNO

Natečaj za osem mest pri deželni upravi

Deželni vestnik št. 9 z dne 5. marca 1970 prinaša razpis o natečaju za osem mest, za katerega se lahko prijavi inženirji ali arhitekti. Prošnjo na kolkovanem papirju za pripustitev k natečaju je treba vložiti na predsedstvo deželnega odbora Furlanije-Juljske Benečije, glavno tajništvo v Trstu, najkasneje v 90 dneh po objavi tega odloka v vestniku. Kandidati bodo morali opraviti izpite iz sledečih predmetov pismeno: voznost cest, hidravlika in gradbeništvo; ustno: predmeti kot v pismenem izpitu, poznavanje hidrologije in nekaj zakonodaje o javnih delih in urbanistiki. Neobvezni ustni izpit pa predvideva pogovor o naravnih nesrečah in delih za njihovo preprečevanje in pomoč.

Vse ostale pogoje in podrobnosti o natečaju vsebuje odlok predsednika deželnega odbora št. 19 z dne 6. februarja 1970, ki je bil objavljen v zgoraj navedeni številki deželnega vestnika.

★

Zahvala

Misijski odsek Marijine družbe v Gorici se zahvaljuje vsem dobrim ljudem, ki so na prošnjo misijonarja Ivana Stante poslali res veliko rabljenih in tudi novih oblik za gobavce na Madagaskarju. Prav tako se zahvaljuje vsem, ki so dali svoj prispevek v denarju. Istočasno javlja, da je nabirka za sedaj zaključena.

★

Važno opozorilo dopisnikom. Prihodnje tri tedne je na koledarju proti koncu tedna vsakokrat državni ali cerkveni praznik: 25. aprila, 1. maja in 7. maja. Ker bi zelo verjetno zaradi zadnje počasne pošte dostave premnogi naši naročniki prejeli naš list šele po nedelji, bomo namesto v četrtek 23. aprila, 30. aprila in 7. maja izšli en dan prej, tj. v sredo pred omenjenimi dnevi. Vsled tega bo v teh treh tednih paginacija vedno že ob torkih, tj. 21. aprila, 28. aprila in 5. maja popoldne. Dopisi naj bodo torej na upravi ob teh torkih vsaj do desetih dopoldne. Po tej uri se uredništvo ne obvezuje, da bodo dopisi pravočasno izšli.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 70, osmrtnice L 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

MESANI PEVSKI ZBOR »J. GALLUS«
TRST

priredi v soboto, 18. aprila ob 21. uri
v Kulturnem domu

JUBILEJNI KONCERT

ob 25-letnici delovanja
Dirigent: Ubald Vrabec

Vstopnina: 500 in 300 lir za dijake in pevce. Predprodaja in rezervacija vstopnic na SPZ, ul. Geppa 9, tel. 31-119.

ZAHVALA

Dne 29. marca je mirno zaspala naša draga sestra in teta

MARIJA (IKA) FERLUGA

Iskreno se zahvaljujemo g. Zorkotu za pogreb in sv. mašo, rojanski Marijini družbi, darovalcem cvetja in vsem faranom, ki so se poslovlili od drage pokojnice.

Družine Mamolo, Bullen in Ferluga

Trst, 5. aprila 1970